

Reuzen,.. en de weg van Kain

Door: D.T. Brinkman
<http://www.yarah.nl>

Stg B.T.O. Yarah
Postbus 113, 9800 AC Zuidhorn
<http://www.yarah.nl>

Inleiding

In de brief van Judas lezen we, in vers 4-8, het volgende:

4 Want er zijn zekere mensen binnengeslopen – reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven – goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen. 5 Maar ik wil u te binnen brengen – gij hebt het immers alles eens voor goed vernomen – dat de Here een volk uit het land Egypte verlost heeft, maar een andermaal hen, die niet tot geloof gekomen waren, verdelgd heeft; 6 en dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden; 7 zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen haar hoererij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur. 8 Desgelijks bezoedelen ook deze dromenzieners hun vlees, verwerpen wat heerschappij heet en lasteren de heerlijkheden.

En in vers 10, 11:

10 Zij echter lasteren al wat zij niet kennen en in hetgeen zij, gelijk de redeloze wezens, van nature weten, ligt hun verderf. 11 Wee hun, want zij zijn de weg van Kain opgegaan, zij zijn voor de verleiding van een Bileamsloon bezweken en door het verzet van een Korach ten onder gegaan.

In deze studie willen we op twee zaken ingaan die, naar mijn mening, nauw verband houden met elkaar. Engelen, hun oorsprong ontrouw geworden, en mensen die de ‘weg van Kain opgaan’.

Reuzen in de Bijbel?

In de Bijbel komen, volgens velen, reuzen voor. De bekendste is wel Goliath, de Filistijn, die door David werd verslagen. Wie kent niet de kinderbijbelverhalen en plaatjes van de beroemde herdersjongen die met een paar steentjes en een slinger –gebruikt om de dieren die hij hoedde te corrigeren- de reus velde?

Over Goliath zullen we het later nog hebben. Onze aandacht gaat in dit gedeelte namelijk in eerste instantie uit naar een ander gedeelte in de Bijbel: Genesis 6. Dit gedeelte wordt namelijk vaak naadloos in verband gebracht met wat Judas schrijft in vers 6. Genesis 6 heeft in de loop der jaren tot veel speculaties geleid. Samengevoegd met de nodige sagen, legenden en mythen trekken sommige mensen de meest bizarre conclusies en om dit te onderbouwen worden ‘bewijzen’ aangevoerd waarvan inmiddels allang gebleken is dat het hier om zeer dubieuze bronnen tot zelfs regelrechte falsificaties gaat.

Dit maakt daarom dat met name niet gelovige mensen vaak lacherig reageren op deze zaken. De Bijbel wordt, door toedoen van vooral de ‘wilde speculaties’ tot een ‘sprookjesboek’ verklaard, gelijk aan de sagen, legenden en onbewezen speculaties.

Ik heb deze studie gemaakt in reactie of als antwoord op een ander artikel wat ik hierover las én suggesties aangaande het terugkeren van de reuzen op aarde “omdat we in de tijden van Noach leven” (nav Matteüs 24).

Al geruime tijd had ik een zekere twijfel over een bekende *-en in sommige kringen vrij breed aanvaarde-* uitlegging van Genesis 6 en dit andere artikel leidde er toe dat ik enig onderzoek deed. Ik wil **met nadruk** zeggen dat ik hieromtrent de wijsheid **niet** in pacht heb, maar toch eens wat andere visies of gedachten onder de aandacht wil brengen. Niet om eens even wat nieuws te brengen, maar om aandacht te vragen voor zaken die soms verborgen blijven en toch heel leerzaam kunnen zijn, naar mijn mening.

Het is goed dat we de Bijbel geloven zoals deze is. **Wat er geschreven is, is er geschreven!** Ik wil dan ook zeker niets toe- of afdoen aan het Woord van God. Maar we moeten er ook voor waken dat we niet klakkeloos andermans mening volgen en zijn zelf verantwoordelijk voor een gedegen, persoonlijke, studie van de Bijbel.

Het thema “Reuzen” lijkt triviaal te zijn. Het interesseert mij eigenlijk niet echt of er reuzen op de aarde zijn geweest. Het gaat in deze zaak om iets anders: wat is **de Bijbelse waarheid?** Vertelt de Bijbel “sprookjes”? Lezen we werkelijk over ‘reuzen’ in de Bijbel, en dan met name in Genesis 6? Dan is het zo dat er reuzen zijn geweest! Lezen we er **niet** over in de Bijbel, dan zijn ze er **niet** geweest en worden ons verhalen verteld die geen grond hebben. Dan vertellen **de betreffende Bijbel-uitleggers ons sprookjes** en in dat geval hoeven we ons dan ook niet met die verhalen en afgeleiden er van bezig te houden.

Genesis 6

In Genesis 6:1-4 lezen we het volgende:

1 Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden, 2 zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen. 3 En de HERE zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn. 4 De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun (kinderen) baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam.(NBG-vertaling)

De verklaring die voor dit gedeelte door veel mensen gegeven wordt is dan dat “de zonen Gods” **engelen** waren die met de (menselijke) vrouwen seksuele omgang hadden waardoor er reuzen ontstonden; enorme gedachten met -naar aanleiding van een andere ‘reus’ in de Bijbel- twaalf (zes per voet) tenen en twaalf (zes per hand) vingers. Ze worden, naar de Engelse vertaling, ook wel **Nephilim** genoemd.

De **Nieuwe Bijbelvertaling** doet er in vers 2 nog een schepje bovenop:

*De **zonen van de goden** zagen hoe mooi de dochters van de mensen waren, en ze kozen uit hen de vrouwen die ze maar wilden.(NBV, 2004)*

Dit bevestigt het beeld dat er hier in Genesis 6 sprake was van

- (a) ofwel een *sage* –zo doen de hedendaagse vertalers het voorkomen door de term ‘zonen van de goden’, *meervoud*, te gebruiken-
- (b) ofwel ‘*engelen*’.

Tekstanalyse

De vraag die we ons moeten stellen is tweeledig:

1. was er inderdaad een vermenging van het menselijke ras met ‘engelen’ of ‘godenzonen’?
2. was het resultaat hiervan het ontstaan van letterlijke ‘reuzen’?

Om hier een eerste antwoord op te krijgen analyseren we de tekst van Genesis 6:1-4.

1 Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden,

Hier is weinig aan te analyseren. De menselijke populatie nam toe (volgens sommige conservatieve berekeningen wel tot ver over de 2 miljard mensen, uiteindelijk, totdat de zondvloed kwam).

2 zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen.

De uitdrukking “zonen Gods” vinden we ook, onder andere, in Job 1:6. In de NBV wordt de uitdrukking vertaald met “hemelbewoners” en in sommige vertalingen ook als ‘engelen’ weergegeven. Wanneer we even kort naar Job 1:6 kijken zien we dat er staat dat de “zonen Gods” zich verzamelden om zich voor God te stellen en ónder hen “kwam ook de satan”.

De tekst geeft géén aanleiding, mijns inziens, aan te nemen dat de satan gerekend moet worden tot de ‘zonen Gods’ waar, in dit verband, waarschijnlijk de engelen bedoeld worden. **De satan kan niet gerekend worden tot de ‘zonen gods’!** Hij was, zo blijkt uit het vervolg, een tegenstander! Hij komt om de gelovigen áán te klagen. De uitdrukking of naam ‘satan’ komt van het Hebreeuwse satanas en betekent immers ook: 'vijand' of 'tegenstander'.

Daarnaast geeft de tekst uit Job ook géén aanleiding te geloven dat deze ‘zonen Gods’ gevallen engelen (= dienstknechten van de satan!) zouden zijn. Er staat dat hij zich ***onder hen begaf!*** Waarom? Om als ‘aanklager’ te fungeren voor Gods aangezicht. In de grondtekst staat dan ook een woord dat “***tegenstander***” betekent.

De Here merkt hem op, uiteraard, en wijst hem op Job. Het vervolg kunt u lezen in het betreffende boek, maar het zal duidelijk zijn dat de uitdrukking ‘zonen Gods’ hier dus – wanneer we van mening zijn dat het in Genesis 6 staat voor ‘gevallen engelen’ iets totaál anders betekent. Het verband, **de context waarin de uitdrukking gebruikt wordt**, is dus belangrijk. Kan dan, rekening houdend met de context, de betekenis van de uitdrukking die we hier vinden totaal tégengesteld worden? Dat is wel heel bijzonder. Het was het eerste opmerkelijke dat mij opviel in dit verband.

De Hebreeuwse woorden, in de grondtekst, zijn in beide gedeelten: **ben elohim**. Ben Elohim lijkt, oppervlakkig gezien, inderdaad te staan voor ‘zonen Gods’.

Het woord “ben” betekent: “Zoon” als in “houder van de familie naam”, in de breedste zin, letterlijke en figuurlijke relatie of verhouding, inclusief: kleinzoon, volk of natie (Strong's Nr. 1121).

De term ‘ben’ (Zoon) heeft dus een bredere betekenis dan het strikte ‘zoon’. Het kan óók betekenen: een volk (of natie). Of “behorende tot”. In die zin vinden we dezelfde uitdrukking, in onze vertaling althans, in Romeinen 8:14

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.”

en Romeinen 8:19

“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.”

Niemand zal het –denk ik- in zijn hoofd halen om te beweren dat Paulus hier spreekt over de Engelen. En al helemáál niet over ‘gevallen engelen’. Integendeel, het gaat hier over de gelovigen! Toch wordt wanneer we over Genesis 6:2 spreken zóndermeer aangenomen dat er met ‘zonen Gods’ de ‘engelen’, zelfs **gevallen**, zondige, engelen (oftewel: demonen) bedoeld worden!

Het is wonderlijk –gezien het vergelijkingsmateriaal in Job en Romeinen- hoe we hier in Genesis 6:2 dan ook opeens de demonen tot ‘zonen Gods’ kunnen bombarderen. Dr. Halley, die tijdens zijn leven een zeer gerenommeerd Baptisten-predikant en Bijbelleraar was, schrijft hierover dan ook dat er **twee uitleggingen** mogelijk zijn:

*“De zonen Gods worden door sommigen gezien als de gevallen engelen waaraan gerefereerd zou **kunnen** worden door 2 Petrus 2:4 en Judas 6, of **leiders van de familiegroep van Set die huwden met nakomelingen van Kaïn**”*
(Halley's Bible Handbook, pg. 72).

De verklaring, dat de ‘zonen Gods’ nakomelingen van Set zijn is veel minder populair dan de, meer speculatieve, uitlegging dat het hier zou gaan om gevallen engelen. In de context van dit gedeelte echter is dit, zoals we verder zullen zien, op zijn minst aannemelijk.

Set versus Kaïn

De nakomelingen van Set –die volgens Eva “in de plaats van Abel” was gekomen^{Gen. 4:25}, waren degenen **die in geloof wandelden**, vgl. Gen. 4:26 waar we lezen: “Toen begon men de naam des HEREN aan te roepen.”.

De “zonen Gods” drukt in Genesis 6 dan ook niet uit dat het hier (gevallen) engelen waren, maar **de kinderen van de Here** in **gééstelijke zin**, -zoals we dat ook bij Paulus in Romeinen 8 zien immers!- en de “dochteren der mensen” zijn vrouwen die behoorden tot de “vleselijke”, mens-gerichte, bloedlijn van Kaïn en zijn vrouw.

Kaïn was weggezonden vanwege zijn zonde en had zich elders gevestigd met zijn vrouw. Net als Adam en Eva en de ‘zonen en dochters’ die zij kregen, kregen ook Kaïn en zijn vrouw kinderen en ***hun dochters*** waren de “dochteren der mensen”.

Deze twee stammen –Set en Kaïn- waren wezensvreemd aan elkaar. Kaïn was niet voor niets weggetrokken, aangezien hij wist dat hij niet meer bij zijn familie kon blijven. Zij vereerden immers de Here God!

Dr. Scofield spreekt hier dan ook over “twee zaden”. Hij zegt:

“De eerste beschaving die teniet werd gedaan door de zondvloed, was Kaïnitisch van oorsprong, karakter en bestemming. Elk element van de grootste materiële beschaving wordt genoemd in de verzen [Genesis 4:16-22], stedelijk en landelijk leven, ontwikkeling van kunsten en nijverheid”.

Daarnaast wijst Dr. Scofield ook op de betekenis van de namen die we zien:

“Henoeh betekent leraar, .. Lamech veroveraar.”

Doordat de bloedlijn van Set zich met de nakomelingen van Kaïn vermengde door te trouwen, kinderen te krijgen, vermengden zij zich met de zondige erflijn (zie Genesis 4!) van Kaïn en vielen zij, zoals vers Gen. 6:3 ook aangeeft, in zonde. We lezen over ongeestelijk leven, geweld met de dood tot gevolg (Gen. 4:8, Gen. 4:23), opstand tegen God. Vanaf dat moment was er geen sprake meer van “zonen Gods” maar slechts van “mensen”. Alléén in de Hemelse Gewesten kwamen zij nog voor, zoals we zagen in Job, en later weer in het Nieuwe Testament en wel in Romeinen 8!

Wanneer het zo zou zijn dat de demonen of gevallen engelen als zodanig zouden worden aangeduid, dan zouden wij ze zeker verder in het Oude- of Nieuwe Testament zo nog zijn tegengekomen.

De uitdrukking “zonen Gods” staat mijns inziens daarom nimmer voor ‘gevallen engelen’ of andere zondaars. Deze uitdrukking is slechts gebruikt voor gelovigen c.q. dienaars van God, in welke verschijningsvorm dan ook, zowel op de aarde als op de Hemel.

3 En de HERE zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn.

We merken dus op dat de Here zijn Geest niet voor altijd in de mens zal laten blijven. De mens zal moeten sterven, zijn levensdagen zijn begrensd.

Wanneer hier de “reuzen”, de beweerdelijke nakomelingen, het probleem waren geweest was het, mijns inziens, niet noodzakelijk geweest om het gehele menselijke ras uit te roeien. Het is hier heel duidelijk dat de Here God stelt dat de mensen zich misdragen hebben.

Wanneer de mensen misleid zouden zijn geweest doordat er engelen “in menselijke gedaante” hen voor de gek hadden gehouden –zoals ons vaak voorgehouden wordt- dan kon God die mensen hun onwetendheid toch niet aanrekenen? Nee, we zien hier dat de mensen bewust zondigden. Naar mijn mening daarom weer een bevestiging van wat ik eerder stelde: de mensen die God volgden vielen in zonde door zich te vermengen met hen die in opstand leefden tégen God.

Nephilim

Maar, zal de tegenwerping zijn: er staat toch écht in vers 4 dat er sprake was van reuzen!

*4 De **reuzen** waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun (kinderen) baarden; **dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam.***

Het woord “reuzen” is een vertaling van het woord **enphlims**. In het engels wordt dit vertaald of weergegeven als "nephilims" en dat woord wordt dan ook vaak in onze taal gebruikt. Wie op bijvoorbeeld internet hiernaar zoekt, kan de meest fantastische verhalen lezen..

In de Strongs lezen we hier (o.a.) als voetnoot bij dit woord: “a feller, i.e. a bully or tyrant”. **feller** => bullebak, tiran. En daarmee is het raadsel feitelijk opgelost: **enphlims** zijn **géén reuzen**, maar het woord betekent “bullebakken en tirannen”.

Fell of Feller betekent daarnaast volgens Webster’s Woordenboek: “Gevaarlijk, wreed, verschrikkelijk, sinister”, etc.

Dit is dan ook volstrekt in overeenstemming met de context, waaronder Genesis 4.

“Toen zij nu in het veld waren, stond Kaïn tegen zijn broeder Abel op en doodde hem. [...] En Lamech zeide tot zijn vrouwen: Ada en Silla, hoort naar mijn stem; vrouwen van Lamech, neigt uw oor tot mijn rede. Ik sloeg een man dood om mijn wonde, een knaap om mijn striem; want Kaïn wordt zeventvoudig gewroken, maar Lamech zevenenzeventig maal!”

De “reuzen” waren dus niet zozeer in de fysieke of **letterlijk zin** “reuzen” maar in de **figuurlijke zin** waren het “reuzen”; Gewelddadig en wreed van karakter, **conform de lijn van Kaïn!**, en “groots” in **hun zonde en afwijking** van God!

In deze bloedlijn zien we, terzijde, voor het eerst ook expliciet genoemd **dat een man twee vrouwen neemt**.

In de lijn van Set zien we mannen als Henoch (Gen. 5:21), die “wandelde met God”, Noach (Gen. 5:29) waarvan zijn vader profeteerde: “Deze zal ons troosten over de moeitevolle arbeid onzer handen op deze aardbodem, die de HERE vervloekt heeft”. En, uiteindelijk, werd Noach de stamvader van de mensen ná de zondvloed.

Verder merk ik nog het volgende op: sommigen beweren dat Genesis 6 de ‘val van de engelen’ was; dat zij door seksuele omgang met vrouwen te hebben waren gevallen. Dat dit uiteindelijk leidde tot de allesvernietigende watervloed.

Hier zijn twee zaken die ik u in overweging wil geven:

- hoe is het mogelijk dat engelen, die **niet** over een fysiek lichaam beschikken, seksuele omgang met vrouwen hebben? Engelen en mensen zijn beiden totaál verschillende scheppingen die niet met elkaar kunnen mengen
want
- als dat wel zo was en dit de zondvloed tot gevolg zou hebben gehad, waarom zou de satan dan niet keer op keer zijn demonen hebben uitgezonden om het zelfde te doen en zodoende de mensheid keer op keer te verleiden en in zonde te storten?

Wat was nu het gevolg –en mijns inziens het doel!- van de zondvloed? Dat de **bloedlijn van Kaïn** en **alles wat er mee besmet was** uitgeroeid werd. Niet zozeer de reuzen –in letterlijke zin- als wel de figuurlijke “reuzen”: de mensen die absoluut en totaal ongehoorzaam aan God –willens en wetens!- leefden en hem verwierpen. Geen enkel respect hadden voor het leven van een ander, met geweld en getiranniseer de mensen rondom hen onderwierpen, etc!

Dr. Scofield merkt hierover op:

“Zolang de Sethieten (nakomelingen van Seth) een zuivere en gescheiden wandel handhaafden, werd er een getuigenis tegen het veel-godendom en afgoderij en van de Goddelijke eenheid bewaard. Het compromis met het heidendom zagen zij door de vingers. Ongetwijfeld bleek het zuurdesem te zijn, en de Sethieten zullen begonnen zijn enkel te juichen over de ‘beschaving’ Zoals wij van de tegenwoordige beschaving die nu omkomt in bloedvergieten, kunnen horen dat ze ‘christelijk’ is”.

In Matteüs 24 verwijst de Here Jezus naar de ‘dagen van Noach’. In het einde der tijden zal het weer zo zijn als toen. Mensen zullen elkaar huwen en ten huwelijk geven. Ze zullen eten en drinken, vrolijk zijn.. genieten van ‘al het goede van de wereld’. Geweldenarij, afgoderij, geldzucht, enz. het wordt allemaal als ‘verworvenheden’ gezien van deze tijd, inclusief de “bevrijding” van het “christelijke juk”. We zijn, zoals de Here had voorspeld. “terug bij af”.

Zijn er, om op het begin terug te komen, daarom in het laatst der dagen weer ‘reuzen’. Ja, wel degelijk. Maar, **net als toen**, niet in de letterlijke maar **in de figuurlijke zin**. In opstand tegen God is de huidige beschaving wederom ‘als een reus’, reusachtig groot.

Samenvatting

De conclusie, naar mijn bescheiden mening, moet hier dus zijn dat wij in Genesis 6 **niet** lezen over letterlijk reuzen, ook **niet** lezen over ‘gevallen engelen’ die zich met de mensheid vermengden.

Het ging hier om degenen die in de lijn en op de weg van Kaïn gingen: **opstand en ongeloof**. Gekoppeld aan geldzucht, geweld, tirannie, machtsmisbruik, leugen en bedrog, afgoderij, etc.!

Reuzen in het Beloofde Land

Wie de Bijbel kent, weet echter dat toen Israël uit de verdrukking in Egypte werd geleid zij in Kanaän ook dezelfde “Nephilim” tegenkwamen. Althans, zo wordt beweerd.

Genesis 6 en Numeri 13 zijn de enige plaatsen waar wij –in de NBG- de term “reuzen” tegenkomen. We lezen hierover in Numeri 13:25-35:

“25 Na verloop van veertig dagen keerden zij terug van het verspieden van het land; 26 zij gingen op weg en kwamen tot Mozes en Aäron en de gehele vergadering der Israëlieten in Kades, in de woestijn Paran, en brachten hun en de gehele vergadering bericht en toonden hun de vrucht van het land. 27 Zij verhaalden hem dan en zeiden: Wij kwamen in het land, waarheen gij ons gezonden hadt, en ja, het vloeit van melk en honig, en dit is zijn vrucht.

28 Het volk echter, dat in het land woont, is sterk en de steden zijn ommuurd en zeer groot, en ook de kinderen van Enak zagen wij daar; 29 Amalek woont in het Zuiderland, de Hethieten, Jebusieten en Amoriëten wonen in het bergland, de Kanaänieten aan de zee en aan de oever van de Jordaan.

30 Daarop trachtte Kaleb het volk tot bedaren te brengen tegenover Mozes en zeide: Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen vermeesteren. 31 Maar de mannen die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tegen dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij.

32 Ook verspreidden zij onder de Israëlieten een kwaad gerucht omtrent het land dat zij verspied hadden, door te zeggen: Het land dat wij zijn doorgetrokken om het te verspieden, is een land dat zijn inwoners verslindt, en alle mensen die wij daar zagen, waren mannen van grote lengte. 33 Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen.”

In de grondtekst wordt hier, in vers 33, door de verspieders hetzelfde woord als in Genesis 6 gebruikt. Dit gedeelte wordt dan als ‘bewijs’ aangevoerd of aanééngeregen met Genesis 6:4 en dan is de conclusie: “Het gaat over dezelfde reuzen, immers: in Genesis 6:4 staat: De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook daarna”. Nadrukkelijk wordt gewezen op het “ook daarna”. Gesteld wordt, dat de ‘reuzen’ die Israël aantrof in Kanaän nakomelingen waren van de reuzen uit Genesis 6:4.

We moeten daarom eerst nog even terug gaan naar Genesis 6, en wel vers 5-8:

“5 Toen de HERE zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, 6 berouwde het de HERE, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart. 7 En de HERE zeide: Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien, de mensen zowel als het vee en het kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb. 8 Maar Noach vond genade in de ogen des HEREN.”

Hier lezen we zonneklaar dat de Heere de mensen uitroeide van de aardbodem. En niet alleen de mens, ook ál het vee, kruipend gedierte en zelfs het gevogelte! Oftewel: alle levende wezens werden uitgeroeid. Slechts wat meeinging in de ark overleefde.

Het is dus absoluut onmogelijk de theorie stand te doen houden dat hier in Numeri wordt gesproken over nakomelingen van de “Nephilim” uit Genesis 6:4.

Die conclusie kunnen we trekken als we schrift met schrift vergelijken. En, nog belangrijker, ook Numeri 13 zegt iets heel opmerkelijks. Wanneer we kijken naar de verspieders zien we dat Kaleb zegt:

*“Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want **wij zullen het zeker kunnen vermeesteren**”*

Was Kaleb dan niet bang voor de reuzen die ze gezien hadden? Had hij zóveel vertrouwen in God dat hij zelfs tegen boomlange reuzen durfde te vechten? Hoe kon hij denken dat ze gerust konden optrekken tegen een volk van reuzen? **De sleutel ligt in vers 32!** We mogen en moeten vers 33 niet uit de context halen en het als ‘bewijs’ aanvoeren. Integendeel, want dan ontgaat ons vollédig wat hier aan de hand was:

*“32 Ook **verspreidden zij onder de Israëlieten een kwaad gerucht** omtrent het land dat zij verspied hadden, door te zeggen: Het land dat wij zijn doorgetrokken om het te verspieden, is een land dat zijn inwoners verslindt, en alle mensen die wij daar zagen, waren mannen van grote lengte. 33 Ook **zagen wij daar de reuzen, Enakieten**, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen”*

Het was een “kwaad gerucht” die de tien verspieders verspreiden. **Een vette leugen!!** Zij probeerden, door in te spelen op sagen en mythen over reuzenvolken (want die mythen bestonden ook toen al!) en te verwijzen naar de “Nephilim” van vóór de zondvloed het volk over te halen om niet op te trekken en het land niet in te nemen.

Woonden er dan géén reuzen? Nou, laten we het zo zeggen: de tien verspieders ***overdreven de zaak schromelijk***. Uit de geschiedschrijving, en ook de Bijbelse geschiedenis, is bekend dat bijvoorbeeld de Amoriëten een ***lang*** volk waren, oorspronkelijk ook zeer machtig. Ze waren volgens Easton’s Bible Dictionary niet zozeer reuzen maar, net als dat we in Genesis 6 zagen, geweldadige tyrannen. Ook de zonen van Anak worden zo aangeduid. Zij heersten ook, in zeer vroege tijden, in de omgeving van Ur –waar Abraham vandaan kwam- en waren ook in de tijd van de Babyloniërs zeer machtig en volgens sommigen waren de Babyloniërs ofwel aan hen verwant.

Koning Og

Eén van de Amoriëten (ook wel Ammonieten genoemd) was Koning Og. Hij was een wreed heerser en tegenstander van Israël. In de Joodse ***mythologische verhalen*** –want die zijn er ook- wordt beweerd dat Koning Og de stamvader van alle Amoriëten was en dat hij, toen Israël het land binnentrok, 3000 jaar oud was. Het verhaal ging, en gaat, dat hij de éniige overlevende was van de zondvloed door zich aan de ark vast te klampen en door Noach gevoed werd. Dit verhaal is natuurlijk onzin, maar het zijn dit soort verhalen die op de achtergrond meespeelden toen de tien verspieders hun leugen vertelden om het volk bang te maken.

Het zijn deze zelfde verhalen de mensen van mening doen zijn –bewust of onbewust- dat er ná de zondvloed nakomelingen van de reuzen van ervóór waren. Het “boek van Henoch”, althans de huidige variant er van, is voorzover mij bekend ook gedeeltelijk op deze mythologische verhalen gebaseerd. Daarom is het ook zo gevaarlijk dit boek als een bron voor onze studie te gebruiken als we over de Bijbel spreken.

Over Koning Og lezen we in onder andere Deut. 3:11

“Alleen Og, de koning van Basan, was overgebleven als laatste der Refaïeten; zie, zijn rustbank was **een rustbank van ijzer**; zij staat immers in Rabba der Ammonieten. Negen el is zij lang en vier el breed naar de gewone el.”

Aan de maten van zijn “bedstee” of “rustbank” meent men te moeten concluderen dat we hier te maken hebben **met een gigantische reus**. De maten zijn de ‘gewone el’, zo wordt nadrukkelijk vermeld, en niet de Koninklijke el die ‘een handbreedte’ extra was. De el is 54 centimeter. Dat betekent dat zijn ‘rustbank’ 4.86 meter lang en 2.16 meter breed was.

Betekent dit dat Koning Og zo’n ruime 4 meter lang was? De commentatoren merken op dat de vertaling ‘rustbank’ of ‘bed’ **niet juist** is. Er staat, aldus de kenners van de grondtekst, dat het een **sarcofaag** was. Daarbij merkt men op:

“het is waarschijnlijk een basalten, ijzerhoudende of ijzerkleurige, **stenen sarcofaag** die geschikt was **om de kist te herbergen** van de zeer lange koning [...] de ijzerkleur en samenstelling was de aanleiding het te beschrijven als **een ijzeren container**” (NET.Bible)

Het heeft er alle schijn van dat de vertalers hier dus de plank (weer) misgeslagen hebben, met, helaas, de nodige consequenties.

Het was dus de bedoeling dat Koning Og, na zijn dood, **hierin zou worden begraven**. Zijn de maten van iemands graf, en zeker een Koningsgraf, bepalend voor zijn lengte? Als we kijken naar de graven van de Egyptische Farao’s, maar ook modernere “praalgraven” weten we dat dat niet het geval is.

Let wel: ik ontken niet dat Koning Og en de Amorieten waarover hij heerste een **lang** volk waren. In de ogen van de gemiddelde Israëliet waren ze immers alleen daarom al onoverwinnelijk. Het waren grote, goedgebouwde, mensen die indruk maakten maar bovenal waren het de ommuurde steden die als onneembaar werden geacht. Zoals gezegd: het was niet voor niets dat Jozua en Kaleb van mening waren dat dit volk gewoon door Israël verslagen kon worden. En dit gebeurde ook. Jozua en Kaleb hadden daar géén “reuzen” gezien, anders zouden zij zeker het verhaal van de andere tien verspieders moeten hebben bevestigd. Dat deden zij nadrukkelijk niet, integendeel.

De Amorieten en andere volken wérden verslagen door Israël onder aanvoering van Jozua. Nergens wordt verder nog melding gemaakt van “Nephilim”. Sterker nog: men **ging wonen in de steden en de huizen** van de verslagen “reuzen”. Laten we wel zijn, zelfs ik met mijn redelijke lengte van 1.86 zou mij niet prettig voelen in een woning gebouwd voor iemand van meer dan 3-4 meter.. Alle maatvoeringen zouden verkeerd zijn. Waarschijnlijk zou ik me voelen als een kleuter en nauwelijks uit het raam kunnen kijken of normaal de trap op kunnen lopen. Uit de vele archeologische vondsten blijkt dan ook niet dat er reuzen hebben gewoond in deze gebieden. De huizen waren **–in onze ogen–** normaal.

De afgoderij

Er was wel iets bijzonders aan de hand met de huizen in Kanaän. Van veel steden en plaatsen lezen we dat ze met ‘de ban’ werden geslagen. Oftewel: compleet verwoest of verbrand. De reden hiervoor lag in de afgoderij. Zij dienden de Baäl – de God van het weer, de vruchtbaarheid én.. de oorlog. Uit opgravingen is ook gebleken dat de inwoners van het land

bij de bouw van een nieuw huis dit huis aan Baäl en de Molochs wijdden. Dit deden zij op een verschrikkelijke manier: in de hoek van de woning werd een baby ingemetseld.

Deze afgoderij moest letterlijk en figuurlijk uit het land uitgeroeid worden om het volk van God er niet mee te besmetten. Vandaar dat veel steden tot de grond verwoest werden en ‘met de ban geslagen’.

David en Goliath?

Hoe zit dat nou met David en Goliath... Was Goliath dan ‘geen reus’? We lezen dat zijn lengte, volgens 1 Samuël 17:4 “6 el en een span” was. Dat is **ruim 3 meter**. In de Engelse vertaling echter staat dat hij “**bijna zeven voet lang**” (seven feet) was. En dat is.. **2.13 m.**¹.

Dit is natuurlijk, in de ogen van de Israëlieten, nog steeds reusachtig lang. Zelfs voor onze begrippen is dat een zeer lange man geweest. De gemiddelde lengte uit die tijd heb ik niet kunnen vinden, maar bijvoorbeeld in de middeleeuwen was men over het algemeen rond de 1.50-1.60. Het zal toen niet veel anders zijn geweest denk ik. Pas de laatste eeuwen is de mens, door veranderde voeding en medische zorg, steeds langer geworden.

Het opmerkelijk verschil in onze vertaling met de nieuwste vertalingen is veroorzaakt door recente vondsten van ondermeer het boek 1 Samuël, oude Griekse manuscripten en gebaseerd op het getuigenis van de bekende, Joodse, geschiedschrijver Flavius Josephus. Vergeet niet dat de NBG-vertaling namelijk al weer behoorlijk oud is (het OT stamt uit 1921). Ook de NBV-vertaling is nog steeds op dezelfde grondtekstverzameling gebaseerd en houdt geen rekening met de vondsten van zeer oude, Bijbelse, manuscripten van de laatste 50, 60 jaar.

Goliath daagde de Israëlieten uit om de slag in een kampgevecht te beslechten. Dat was indertijd geen vreemd gebruik; de twee sterkste strijders vochten met elkaar en degen die de ander doodde had gewonnen.

Goliath was een indrukwekkende, inderdaad reusachtige, verschijning. Met een wapenrusting van meer dan 100 kilo. Hij moet dus niet alleen lang zijn geweest, het was gewoon een enorme sterke man. Gespierd en zeer groot.

1 Samuël 17:4-7

“4 Toen trad een kampvechter uit het leger der Filistijnen naar voren. Hij heette Goliath, uit Gat. Hij was zes el en een span lang. 5 Een koperen helm had hij op zijn hoofd, en hij was bekleed met een geschubd pantser; het gewicht van dit pantser was vijfduizend sikkels koper. 6 Aan zijn benen had hij koperen scheenplaten en op zijn schouder droeg hij een

¹ NET.Bible: *Heb* “his height was six cubits and a span” (cf. KJV, NASB, NRSV). A cubit was approximately eighteen inches, a span nine inches. So, according to the Hebrew tradition, Goliath was about nine feet, nine inches tall (cf. NIV, CEV, NLT “over nine feet”; NCV “nine feet, four inches”; TEV “nearly 3 metres”). However, **some Greek witnesses, Josephus, and a manuscript of 1 Samuel from Qumran read “four cubits and a span” here, that is, about six feet, nine inches** (cf. NAB “six and a half feet”). This seems more reasonable; it is likely that Goliath’s height was exaggerated as the story was retold. See P. K. McCarter, *I Samuel* (AB), 286, 291.

koperen werpspies. 7 De schacht van zijn lans was als een weversboom, en de punt van zijn lans was van zeshonderd sikkels ijzer. En een schilddrager ging voor hem uit.”

1 Samuël 17:43 laat zien wie Goliath was, een echte afgodendienaar:

“De Filistijn zeide tot David: Ben ik een hond, dat gij met een stok op mij afkomt? En de Filistijn vervloekte David **bij zijn goden.**”

En David trad hem tegemoet uit naam van de Here. Hij won deze ongelijke strijd, omdat hij op God vertrouwde. Omdat hij wist dat dit beest-mens dat voor hem stond op zijn eigen kracht vertrouwde en de afgoden diende. Dáárom wist David, in vertrouwen op de Here, dat hij van hem zou winnen. Het was geen jeugdige overmoed maar Godsvertrouwen.

De weg van Kain

Ook Goliath was dus iemand die de weg van Kain volgde. Zoals alle inwoners van Kanaän deden. Door de hele Bijbelse geschiedenis heen hebben wij ze gezien: mensen die in opstand tegen God zijn. Het was het begin van alle ellende; de ongehoorzaamheid van Adam en Eva, met als vrucht de zondeval.

Het zichtbare resultaat van deze zondeval was een “reusachtige” beschaving vol geweld en afgoderij, het achterna lopen van geld en goed ten koste van iedereen. Dood en verderf. Zowel lichamelijk als geestelijk.

Dr. Scofield zegt dan ook, terecht:

“God komt niet onder de indruk van aardse beschavingen. Hij heeft te veel van hen zien opkomen en ondergaan. Op elke beschaving past God zijn “vuurproef” toe: *Is het rechtvaardig?*”

De Goddeloze beschavingen hebben de Here áltijd gehaat. In Johannes 7:7 zegt de Here Jezus dan ook:

“U kan de wereld niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig, dat haar werken boos zijn.”

De Heere doorziet namelijk waar deze beschavingen en de mensen die er volop aan deelnemen mee bezig zijn. Het resultaat, in de dagen van Noach, was dat de aarde werd overspoeld met de zondvloed. Echter, beloofd is dat dit nooit weer zal gebeuren. Doet de Here dan niets aan het kwaad dat tegenwoordig rondgaat? Jazeker wel.

In de brief van Judas lezen we namelijk dat het oordeel van God zich reeds lánɡ met de mensen bezighoudt die in opstand zijn tegen Hem. Judas schrijft, in het 3-4^e vers:

*“Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijven over ons gemeenschappelijk heil, zie ik mij genooddaakt het te doen met de vermaning, tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is. 4 Want er zijn zekere mensen binnengeslopen – **reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven** – goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen.”*

Judas zegt –en vandaar dat hij allerlei voorbeelden aanhaalt over Kaïn, engelen die ontrouw waren, Sodom en Gomorra etc- dat het goddelozen zijn!

Het ergste is dat al in de tijd van Judas deze goddelozen ook de Gemeente van Christus Jezus binnengeslopen zijn. En tegenwoordig is dat alleen maar erger geworden; terecht dat Dr. Scofield –zo’n 100 jaar geleden al!- opmerkte dat het **zuurdesem** is. Bedórven spul is toegevoegd aan de Gemeente van Christus.

De Gemeente van Christus is, net als indertijd die andere Zonen Gods -de nakomelingen van Set- bedorven geraakt. Er zijn mensen **binnengeslopen** en ze hebben zich “vermengd” met de Zonen Gods. Mijn ervaring is dat het de mensen zijn waar tegen opgekeken wordt. Ze worden als de “geestelijke reuzen” gezien. Mensen kijken tegen ze op; ze bedienen zich van zogenaamde ‘geestesgaven’ –Judas, 8^e vers- maar ondertussen, zo zegt Judas

“bezoedelen ook deze dromenziens hun vlees, verwerpen wat heerschappij heet en lasteren de heerlijkheden.”

Dat ís nogal wat! Voor ons is het een troost te weten dat, ook als dergelijke mensen in onze eigen gemeenten en groepen binnensluipen en mensen weten te verleiden, Gods oordeel zich met hen bezighoudt. Wij moeten bij Gods Woord blijven en er trouw aan blijven. Ons niet laten verleiden door vrome praat of roddel, door mensen die uit zijn op eigen belang, op geld verdienen over uw rug, mensen die u willen knechten of macht willen uitoefenen...

Deze mensen zullen binnenkomen. Ze **zijn er al op veel plaatsen!** Maar de Here zélf zal hen oordelen, zo leert ondermeer Judas, wanneer Hij komt. Alle tekenen wijzen er op, ook door deze verleidingen en hernieuwde opkomst van de “dagen van Noach”: **Hij komt spoedig!**

Maranatha!

Bronnen:

- Halley’s Bible Handbook
- Schematische Bijbellessen, Dr. C.I. Scofield
- Scofield Reference Bible
- De Bijbel gaat open, Mary Batchelor
- Bilbija.net (diverse bijbelvertalingen)
- NET.Bible
- OT-Tree v.1.3
- Interlinear Scripture Analyzer
- Zoeklicht, juli 2006, Prof. Dr. A.M. Rehwinkel, “De zondvloed”
- Christian Bible Scholar, <http://www.cscholar.com/scholar/index.htm>
- Strongs Bible Concordance
- Miriam Websters’ dictionary
- www.WikiPedia.org, diverse artikelen (*Engelstalige* Wikipedia!)
- <http://www.jewishencyclopedia.com/>
- Grote verscheidenheid aan internetsites...

